

է ըսել վերջընթեր տեղեկութիւնն, է սոսկ
 անկցորդ հատուած մի թամանին տեղւոյ
 վրայօք. և է այս. « թամանին تَمَنِي كَو-
 » չուած գիւղն: Ասոր մօտերն է Քարտա
 » (Կորդուաց) լեռն, ուր որ Նոյի ասեն
 » կեցաւ տապանն, ճիւտի լեռնէն գալով.
 » այնքան բարձր է, որ իրեն հաւասար
 » լեռ չկայ երկրիս վրայ, և անկէ երկրիս
 » չորս անկիւններն կ'երեւին: Վկայ Հնգա-
 » մատեանն (Մովսիսի), թէ Աստուած, որ
 » գովեալ ըլլայ, հով մի փչեց երկրիս
 » վրայ, և ջուրերն սկսան նուազիլ, և աղ-
 » բիւրք անդնդոց և պատուհանք (սահանք)
 » երկնից դադրեցան, և ջուրք քաշուեցան
 » յետ 150 օրերու. և Նոյի նաւն կամ տա-
 » պանն՝ նստեցաւ Եօթներորդ ամսոյն 27ին
 » Քրդաց լեռանց վրայ, ի գիւղն թամանին
 » կոչուած, համեմատ առաջուց ըսուա-
 » ծին: Արուսահլ առաջուց բան ըսած չէ
 ասոր վրայօք, գուցէ գրեւն դուրս ընկած
 ըլլայ, կամ սկզբան պակսած թղթոց մէջ
 յիշուած ըլլար, ուր համարուէր Հայոց
 վրայօք գրեւն: Գրեթէ համաձայն իրեն՝
 շատ դարերով յառաջ գրած է մեր ծանօթ
 Մովսէս Խորենացին, Հոփսիսիմեանց ու-
 դեւորութեան պատմութեան մէջ. « Գաղտ
 » գնացեալ ընդ մէջ Կորդուաց՝ ընդ լեռոն
 » Սողոփ (կամ Սաղուփ) ի Բերկրացուց